

sent. Because of his very "open mind" he is also a correspondent member of the Slovene Academy of Sciences and Arts, as well as a member of several editorial boards: *Studia Geobotanica*, *Flora Mediterranea*, *Gortania*, *Hladnikia* and - lately - also of the journal *Annales*.

I am very proud to consider Prof. Poldini my phytosociological teacher: the hours, days and months I spent in his room at the university were certainly the most productive in my botanical career. During every morning that I spent at the computer and during every afternoon that I spent in a fruitful discussion with him certain conclusions were made. He gave much of his time to the students, colleagues and amateur botanists. For years he has been leading the "Regional Group for Floristic Research - GREF", which is very active in the Friuli-Venezia Giulia region and broader.

Prof. Poldini is celebrating his seventieth birthday in the midst of a number of very important scientific and applicative projects, student diplomas and other faculty commitments. We sincerely hope that in the years to come he will retain all that penetrating mind and creative inspiration, and at the same time wish him a lot of good health and of course many happy moments in nature amongst plants.

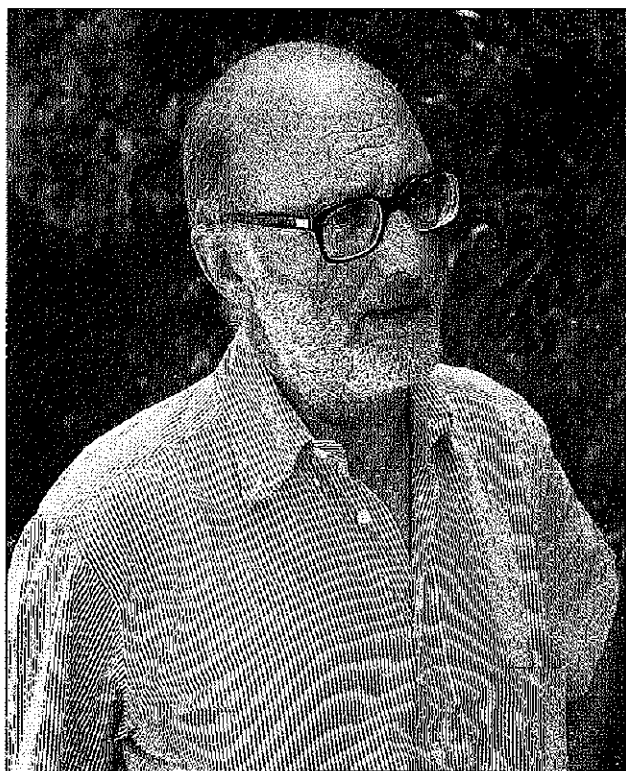
IN MEMORIAM

Robert Turk

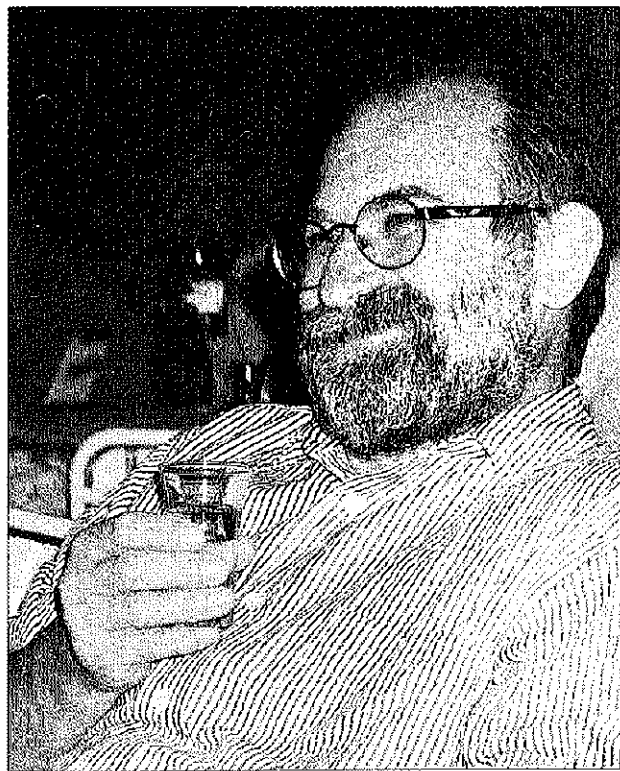
BORIS KRIŽAN 1948-2000

Dolina Dragonje, Kraški rob, Sečoveljske soline, Škocjanski zatok. Če jih še imamo in če obstaja upanje, da bodo še naprej na seznamu vseslovenskega naravnega bogastva, potem je to v veliki meri zasluga Borisa Križana, naravovarstvenika in v zadnjih letih tudi direktorja Medobčinskega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine Piran. In če se lahko Slovenija po svetu hvali z zelo zadovoljivim odstotkom zavarovane in ohranjene naravne obale, je to predvsem Borisova zasluga. In če načrtovalci razvoja slovenske obale dandanes vsaj potihem pomislijo, da bi bilo morda dobro ohraniti tisto malo naravne in kulturne dediščine, ki nam je - bolj po sreči kot ne - še ostala, potem je tudi to posledica Borisovega neprestanega in neutrudnega dokazovanja in pričevanja o nujnosti naravi prijaznega razvoja.

Od kod je prinesel to širino in pronicljivost? Ali je posrkal vso širino in prostranost rodnega Prekmurja ali morda uvidel zapletenost in medsebojno povezanost naravnih procesov in socialnih pojavov med študijem geografije? Kdo bi vedel. Dejstvo je, da je dovolj zgodaj stopil na pravi breg, da je vedel za pravo smer že takrat, ko v slovenskem besednjaku skorajda ni bilo zaslediti tega,

Livio Poldini (foto: T. Wraber).

Boris Križan

čemur danes pravimo sonaravni ali trajnostni razvoj. Potrditve Borisove daljnovidnosti na področju varstva naravne in kulturne dediščine so številne in nedvoumne. Naj naštejemo le nekatere: vpis Sečoveljskih solin na Ramsarski seznam mokrišč svetovnega pomena, uvrstitev slovenskih morskih in obalnih zavarovanih območij med več kot 130 območij najpomembnejše sredozemske naravne dediščine, vključitev Slovenije v sredozemski projekt preučevanja in gospodarjenja z mokrišči, odločitev države, da zavaruje Škocjanski zatok, da uvrsti dolino Dragonje in območje Kraškega roba med naravne parke državnega pomena, da izdela načrt gospodarjenja za Sečoveljske soline in nenazadnje Stelletovo priznanje Slovenskega konservatorskega društva za pomembni prispevek k ohranitvi in predstavitvi naravne dediščine slovenskega morja. Pravzaprav je nemogoče popisati vse tisto, kar je Boris v nepolnih dvajsetih letih delovanja na področju varstva naravne in kulturne dediščine naredil, ne le za uveljavitev naravovarstva, pač pa za uresničitev raz-

vojnega modela, ki bo tako nam kakor našim potomcem in tudi vsem drugim prebivalcem modrega planeta omogočil kaj več kot le golo preživetje. Samo predstavljamo si lahko, kaj vse je že snoval v želji, da bi se slovenski naravni in kulturni dediščini vremena vendarle dokončno zjasnila. Samo predstavljamo si lahko. In naredimo vse, kar je v naših močeh, da njegovo delo nadaljujemo.

"Ti kar pojdi", je rekel ob najinem zadnjem srečanju, "jaz se bom medtem porihnal in potem gremo dalje, novim zmagam naproti." Besede, ki pravzaprav povedo vse o Borisovi odločnosti in nepopustljivosti. Tako kot se je odločno postavil v bran Dragonje in njenega rastlinskega in živalskega sveta v časih, ki so bili za naravovarstvo milo rečeno neugodni, tako se je v zadnjem letu spopadal z boleznijo, za katero je dobro vedel, da je prav tako neugodna in malodane neprizanesljiva. Žal mu to zadnje ni uspelo. In zagotovo ne bom nikoli več pritrtil njegovemu "Vsaka stvar je za nekaj dobra!". Ta zagotovo ni bila.

KAZALO K SLIKAM NA OVITKU

SLIKA NA NASLOVNICI: Beli morski volk (*Carcharodon carcharias*) je bil še pred sto leti razmeroma običajna vrsta morskega psa v Jadranskem morju, danes pa so zapisi o njegovem pojavljanju v Jadranu že zelo redki. (Foto: Arne Hodalič)

Sl. 1: Spielbergov film *Žrelo* je pred petindvajsetimi leti predstavil belega morskega volka v negativni luči. Za belega morskega volka je človek znatno nevarnejši kot beli morski volk za človeka. (Foto: Arne Hodalič)

Sl. 2: Vrbovolistna medvejka (*Spiraea salicifolia*) uspeva v Sloveniji zanesljivo le v Krakovskem gozdu, zato bi jo bilo treba uvrstiti na seznam ranljivih vrst slovenske flore. (Foto: N. Jogan)

Sl. 3: Večina starinskih ribolovnih tehnik počasi izginja z Jadrana. Ribič iz Milne na Braču vsakodnevno spusti v morje posebno mrežo z velikimi mrežnimi reži, primerno za lov rarogov, jastogov in velikih pridnenih rib. (Foto: D. Podgornik)

Sl. 4: Japonska medvejka *Spiraea japonica* je zelo agresivna invazivna vrsta, ki v Sloveniji izpodriva avtohtone vrste. (Foto: N. Jogan)

Sl. 5: Značilna oblika belega morskega volka, ki se v milijonih let ni kaj bistveno spremenila, izdaja močnega in hitrega plenilca. (Foto: Arne Hodalič)

Sl. 6: Za določevanje vrst alg iz rodu *Cladophora* je potrebno izdelati mikroskopske preparate, na podlagi katerih je možno prepoznati morfološke posebnosti. (Foto: M. Richter)

Sl. 7: V Jadranskem morju živi 24 vrst alg iz rodu *Cladophora*, kar 21 od teh pa najdemo v Tržaškem zalivu. (Foto: M. Richter)

Sl. 8: *Carlina frigida* subsp. *fiumentis* je vrsta bodeče neže, ki je bila najdena v reški okolici, na Cresu in pred kratkim tudi v Istri. (Foto: E. Vitek)

INDEX TO PICTURES ON THE COVER

FRONT COVER: A century ago, the great white shark (*Carcharodon carcharias*) was a relatively common shark species in the Adriatic Sea. Today, however, the records about its occurrence in the Adriatic are very rare indeed. (Photo: Arne Hodalič)

Fig. 1: Twenty-five years ago, Spielberg's *Jaws* depicted the great white shark as a very bad and harmful creature. The truth is, however, that man is a much greater danger to the great white shark than the latter is to man. (Photo: Arne Hodalič)

Fig. 2: In Slovenia, bridewort (*Spiraea salicifolia*) prospers with certainty only in Krakovski gozd and should therefore be added to the list of vulnerable plant species of Slovenia. (Photo: N. Jogan)

Fig. 3: Most of the old fishing techniques are gradually disappearing from the Adriatic. Each day this fisherman from Milna on the island of Brač drops into the sea a special net with large spaces between threads, suitable for catching lobsters and large fish living at the bottom of the sea. (Photo: D. Podgornik)

Fig. 4: Japanese bridewort *Spiraea japonica* is a very aggressive invasive species, which is in Slovenia gradually replacing the indigenous species. (Photo: N. Jogan)

Fig. 5: The characteristic shape of the great white shark, which has not changed a great deal over millions of years, speaks of a powerful and swift predator. (Photo: Arne Hodalič)

Fig. 6: In order to identify various seaweed species from the genus *Cladophora*, some microscopic preparations must be made, on the basis of which certain morphological characteristics can be established. (Photo: M. Richter)

Fig. 7: There are 24 species of the genus *Cladophora* living in the Adriatic, with 21 of them occurring in the Gulf of Trieste. (Photo: M. Richter)

Fig. 8: *Carlina frigida* subsp. *fiumentis* is a carline thistle found in the surroundings of Rijeka, on the island of Cres and, recently, in Istra. (Photo: E. Vitek)